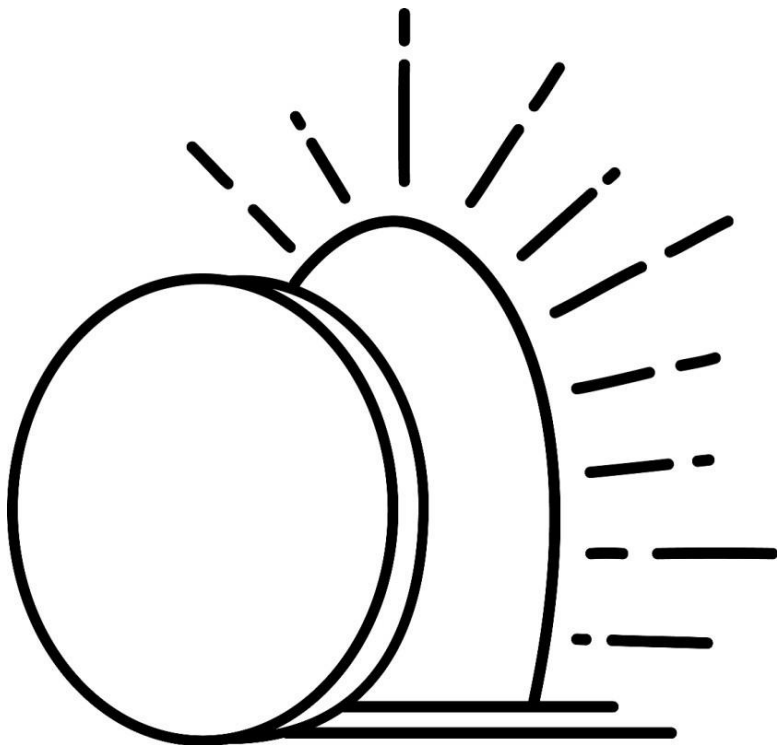

Liturgie

Hoogfeest van Pasen

zondag 5 april 2026

Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand
te Bilthoven

Voorganger:	pastor A. van den Boogaard
Organist/pianist:	Reeuwert Tromp
Lector:	Hans van Ojen

Welkom

Opening

Openingslied: Dit is een morgen (LB 216, melodie: "Morning has broken")

Dit is een morgen als ooit de eerste,
Zingende vogels geven hem door
Dank voor het zingen, dank voor de morgen
Beide ontspringen nieuw aan het woord

Dauw op de aarde, zonlicht van boven,
vochtige gaarde, geurig als toen.
Dank voor gewassen, grassen en bomen,
al wie hier wandelt, ziet: het is goed.

Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen,
licht dat ooit speelde waar Eden lag.
Dank elke morgen Gods nieuwe schepping,
dank opgetogen Gods nieuwe dag.

Gebed

Gij, eeuwige en barmhartige God,
het is uw stem die ons wekt en roept
en ons aanzet om op weg te gaan
naar uw toekomst.

Nieuwe schepping wenst Gij ons allen toe.
Wij bidden U, dat uw woord ons raakt
en tot een vuur wordt in ons binnenste.
Zoveel mensen, door de eeuwen heen,
zijn door uw Geest geïnspireerd.
Bijzonder in Jezus van Nazareth,
uw zoon, de mensenzoon,
wordt uw geestkracht zichtbaar en tastbaar.
Hij die uw stem heeft gehoord,
uw wil heeft gedaan,
zal ons tot inspiratie zijn.

**Wij bidden U,
laat ons geraakt worden
door zijn wijze van leven,
door zijn waarachtigheid.
Laat ons ontvankelijk zijn
voor zijn woorden en daden,
opdat ook wij een weg mogen gaan,
die leidt tot nieuwheid van leven
en tot gemeenschap met elkaar.
Zo bidden wij, dit uur, en alle dagen.
Amen.**

Eerste lezing: Handelingen 10, 34a.37-43

In die tijd nam Petrus het woord en sprak: 'Gij weet wat er overal in Judea gebeurd is; hoe Jezus van Nazareth zijn optreden begon in Galilea na het doopsel dat Johannes predikte, en hoe God Hem gezalfd heeft met

de heilige Geest en met kracht. Hij ging weldoende rond en genas allen die onder de dwingelandij van de duivel stonden, want God was met Hem. En wij getuigen van alles wat Hij in het land van de Joden en in Jeruzalem gedaan heeft. Hem hebben ze aan het kruishout geslagen en vermoord. God heeft Hem echter op de derde dag doen opstaan en laten verschijnen, niet aan het hele volk, maar aan de getuigen, die door God tevoren waren uitgekozen, aan ons die met hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden was opgestaan. Hij gaf ons de opdracht aan het volk te prediken, en te getuigen dat Hij de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden. Van Hem leggen alle profeten het getuigenis af, dat ieder die in hem gelooft door zijn naam vergiffenis van zonden verkrijgt.

Lied: Gij die verrezen zijt (GvL 607)

Gij, die verrezen zijt, Heer, in het licht van uw luister;
Gij moet geprezen zijn, stralende ster in het duister.
Heer, op uw licht
zijn onze ogen gericht,
voer ons omhoog uit het duister.

Wij zijn op doortocht en Gij zijt de poort naar het leven;
Gij zijt ons paaslam, Gij hebt ons uw lichaam gegeven.
Christus, uw Bloed
heeft ons bewaard en gevoed;
Herder en leidsman ten leven.

Gij die ontkomen zijt, Heer, aan de machten der aarde,
Gij die vernomen zijt, Woord van de eeuwige Vader.
Gij spreekt ons vrij,
teken van leven zijt Gij.
Voer ons omhoog naar uw Vader.

Tweede Lezing: “De hele wereld moeders huilend kind”

Toen pijn werd uitgedeeld en vreugde ook,
stonden we in andere hoeken van de aarde
ik dacht aan hoop die elke dag duurder werd, verder
weg, vager
jij was moe van elke seconde rennen
door nachten en dagen die niet meer van jou waren
voor iets waarvan je niet eens meer wist wat het was
wat kon jij doen tegen mijn pijn, vriendin?
een omhelzing,
een gaatje in de agenda dat je met je eigen handen
groef
mijn hoofd op je schouder, op een tapijt,
het enige overblijfsel van mijn vaderland

Toen vreugde werd uitgedeeld als warm brood
stond jij misschien vooraan in de rij
en kreeg ik pas het brood al koud was
maar jij wachtte steeds met eten tot iedereen aan tafel
zat
dat was jouw cultuur
kijkend naar de wereld,

een speeltijd van tachtigjarige kleuters,
zagen we elkaars eenzaamheid,
en ruimden we in stilte de laatste gebroken scherven op
verbonden we
de wonden
na elk feest, na elke rouw, elk spel

Blijf nog even bij me
de hele wereld is ons huilend kind

(Sholeh Rezazadeh)

Pianomuziek

Evangelie: Johannes 20, 1-18

Op de eerste dag van de week ging Maria van Magdala, in alle vroegte, terwijl het nog donker was, naar het graf en zag dat de steen voor de opening van het graf was weggehaald. IJlings liep ze naar Simon Petrus en de andere leerling, die van wie Jezus hield. 'Ze hebben de Heer uit het graf gehaald', zei ze. 'Wisten we maar waar ze Hem hebben neergelegd!' Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. IJlings liepen de twee er samen naar toe, maar de andere leerling liep harder dan Petrus en kwam het eerst bij het graf aan. Hij wierp er een blik in en zag dat de linnen doeken er nog lagen. Maar hij ging niet naar binnen. Toen kwam ook Simon Petrus, na hem, bij het graf aan en ging

meteen naar binnen. Hij zag hoe de doeken er nog lagen, maar ook hoe de doek die zijn hoofd had bedekt, niet bij de andere doeken lag: hij was opgerold en lag helemaal apart. Toen pas ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf was aangekomen, naar binnen. Hij zag en kwam tot geloof. Zij wisten toen nog niet wat de Schrift zei: dat Hij uit de dood móést opstaan. Daarop gingen de leerlingen terug naar huis. Maria echter stond buiten bij het graf te huilen. En terwijl ze zo hilde, wierp ze een blik in het graf en zag daar twee in het wit geklede engelen zitten, de een aan het hoofdeinde, de ander aan het voeteneinde van de plaats waar Jezus had gelegen. Ze spraken haar aan: 'Waarom huilt u zo?' Ze antwoordde: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze Hem hebben neergelegd!' Na deze klacht keerde zij zich om en zag Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. Jezus vroeg: 'Waarom huilt u zo? Zoekt u iemand?' Inde mening dat het de tuinman was zei ze: 'Heer, als u het bent die Hem hebt weggenomen, zeg me dan waar u Hem hebt neergelegd; dan kan ik hem laten halen.' Jezus zei: 'Maria!' Ze keerde zich nu naar Hem toe en zei: 'Rabboeni!' (dat is het Hebreeuws voor meester) 'Houd Me niet vast', zei Jezus. 'Ik moet nog opstijgen naar de Vader. Ga liever naar mijn broeders en zeg hun: 'Ik stijg op naar mijn Vader die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' Daarop ging Maria van Magdala aan de leerlingen verkondigen: 'Ik heb de Heer gezien', en ze vertelde hun wat Hij tegen haar gezegd had.

Overweging

Stilte

Lied: Christus die verrezen is (GvL 411)

Christus die verrezen is,
doet ons samenkomen.
't Maal van zijn gedachtenis
wordt hier blij hernomen.

Refrein:

*Broeders, vrij en opgericht,
alleluia, heft uw ogen,
alleluia, naar den hoge,
heft uw ogen naar het licht.*

Christus brak de slavernij,
brak de donkere dagen.
Rijzend uit zijn graf heeft Hij
Adams dood verslagen. *Refrein:*

Christus die verrezen is,
straalt van eeuwig leven.
't Maal van zijn gedachtenis
zal dat ons ook geven. *Refrein:*

Geloofsbelijdenis

Wij geloven in een levende God,
die overal is, ook in ons.

Wij geloven in Jezus Christus
die de consequenties van zijn mens-zijn
tot in het uiterste toe heeft gedragen,
die mens is geworden
om ons te laten zien hoe het kan.
Hij is als zovelen onder ons
door zijn medemensen ter dood
veroordeeld en gestorven.

Wij geloven
dat de dood voor hem
niet het einde was
en dat wij allen daarom zullen leven,
om met elkaar
aan een nieuwe wereld te werken.

Wij geloven in de heilige Geest,
die in ieder van ons aanwezig is.
Wij geloven in de taak van de kerken,
als boodschappers van Christus in deze wereld.

Bij al onze nood,
bij al onze onzekerheid,
geloven wij toch
in onze toekomst met U, onze God. Amen.

Klaarmaken van de tafel en collecte *(voor onderhoud van onze eigen kerk en pastorie)*

Muziek

Gebed rond de tafel

Wij prijzen en zegenen U,
God van ons leven.
Altijd weer opnieuw hebt U de dood
en de verstarring doorbroken
die onze wereld bedreigen.
U hebt in het begin chaos bezworen
en grond onder onze voeten gelegd.
U hebt het volk van Israël door de zee
van de dood heen naar het leven gevoerd.
Bij monde van de profeten hebt u ons
aangespoord het oude af te leggen
en ons te bekleden met de nieuwe mens.
Maar bovenal prijzen en zegenen we U
om Jezus van Nazareth,
door Hem roept U ons tot leven;
Hij is de nieuwe mens in eigen persoon,
Mensenzoon en Zoon van U.

**Wij danken U voor hem en wij bidden U:
moge Zijn woord, Zijn voorbeeld
ons wegroepen uit alle verstarring.
Moge de opgestane Heer ons wegvoeren
uit ieder graf van eenzaamheid,**

**uit elke put van zorgen,
uit welke dood dan ook.**

Wij danken U voor Hem.

Te midden van dode wetten sprak Hij
woorden van eeuwig leven.

Tegen alle onmenselijkheid in
durfde Hij mens-met-de-mensen te zijn.

Tegen alle goddeloosheid in
durfde Hij, God, met U te zijn.

Hij leefde ons Uw naam: 'Ik ben met jullie'.

Waar zonde en dood het pleit leken te winnen,
gaf Hij de liefde als nieuw verbond.

Het kwaad kon Hem niet deren.

Ter wille van de nieuwe mens
heeft Hij zijn leven prijs gegeven
tot de dood.

Ter wille van ons allen
wilde Hij vergoten worden als wijn,
gebroken als brood.

En zo heeft Hij voor ons
een nieuw begin gemaakt van de liefde,
sterker dan de haat;
van leven sterker dan de dood.

**Wij danken U voor Hem,
die ons hier bijeen heeft gebracht.
Wij danken U voor zijn liefdevol
en onbaatzuchtig voorgaan.
En wij bidden U:**

**maak ons tot nieuwe mensen in Zijn Geest,
tot getuigen van het leven
van wereldwijde liefde.
Laat ons dan met elkaar Zijn brood
breken en delen
en daarin Uw naam herkennen.**

Onze Vader

**Onze Vader die in de hemel zijt
Uw Naam worde geheiligd,
Uw rijk kome,
Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
En vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren
En breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid Amen**

Communieviering

Slotgebed

Mededelingen

Zegen (GvL 344)

De Levende zegene en behoede ons
de Levende doe zijn aangezicht over ons lichten
en zij ons genadig.

De Levende verheffe zijn aangezicht over ons
en geve ons vrede.

**Zegen ons en behoed ons,
doe lichten over ons uw aangezicht
en wees ons genadig.**

**Zegen ons en behoed ons
doe licht over ons uw aangezicht
en geef ons vrede.**

Slotlied: Lied van de opstanding (GvL 591)

De steppe zal bloeien,
de steppe zal lachen en juichen.

De rotsen die staan
vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht,
de rotsen gaan open.

Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.

De steppe zal drinken,
de steppe zal bloeien,
de steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed,
die keren in stoeten.
Als beken vol water,
als beken vol toesnellend water,
schietend omlaag van de bergen.
Met lachen en juichen -
die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan
en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond.
En wij zullen horen,
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Niet is het laatste woord gesproken

Niet is het laatste woord gesproken,
er klinkt een lied, al is het nacht.

Onzeker gaan wij lotgenoten,
op weg met wie ons samenbracht.
Wat komen zal is nog verborgen,
God weet, wat ons te wachten staat:
het stille licht, een nieuwe morgen,
waarmee ik mij verzoenen laat.

Hij, die als het water uitgegoten
de dorre grond tot bloeien brengt;
die als de dauw daalt in de morgen
en schepping teer met licht doordrenkt,
Hij leeft niet vergeefs, wij gaan niet verloren
in duisternis van iemandsland.
Zijn naam klinkt in het wuivend koren:
beloften van het nieuwe land.

tekst: Andries Govaart